Przedpłata wraz z przesyłką pocztową wynosi 5 zł. a. w. rocznie.

ZWIĄZEK.

REDAKCYA i Administracya we Lwowie przy placu Maryackim l. 9.

Pismo dwutygodniowe.

Organ Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Wychodzi 8. i 22. każdego miesiąca w objętości arkusza.

Nr. 11. Dnia 8. czerwca 1892. XIX. rocznik.

†

Felicyan Skibiński

sekretarz Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych

zmarł dnia 11. czerwca b. r.

w Pysznicy w powiecie Niskim.

Ś. p. Felicyan Skibiński pozostając od lat kilku w służbie Związku — początkowo jako referent dla spraw prawniczych, a przy końcu jako sekretarz, zjednał sobie prawością charakteru, pracowitością i gorliwością w wykonywaniu obowiązków u wszystkich, kto miał z nim do czynienia, rzetelny szacunek. Często zasilał on także czasopismo nasze cennemi artykułami treści prawniczej. Sprawa stowarzyszeń traci w nim cennego i zamiłowanego pracownika.

Cześć Jego pamięci!

Stowarzyszenie faktorów.

Gorącem to jest życzeniem wszystkich uczciwych pracowników na niwie stowarzyszeń, ażeby równie silnie, jak rozmnożyły się w naszym kraju i spotężniały Towarzystwa zaliczkowe, rozwijały się także i inne stowarzyszenia udziałowe — mianowicie spółki produkcyjne, magazynowe, spożywcze, budowlane i t. p. Związek stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wytknął też sobie za cel programowy na ostatniem ogólnem zgromadzeniu, odbytem w r. z. w Cieszynie, z szczególną usilnością wspierać zakładanie niezaliczkowych stowarzyszeń, bezpośrednio poświęconych celom rolnictwa przemysłu i handlu.

Lecz niestety, jak pomiędzy dobre nasienie Towarzystw zaliczkowych — takich mianowicie, które prowadzą interesa swoje z uczciwą myślą przewodnią, dyabli namięszali nam kąkolu żydowskich stowarzyszeń, które w przeważnej części nie są niczem innem, jak tylko lichwą, zorganizowaną w formy, ustawą z 9. kwietnia 1873 przepisane, zakładami, które piękną ideę stowarzyszeń dla celów spekulacyi lichwiarskiej prostytuują, tak samo pojawiają się już początki nadużywania formy stowarzyszeń niezaliczkowych dla pospolitego faktorstwa.

Oto zawiązało się w pewnem mieście prowincyonalnem stowarzyszenie udziałowe z ograniczoną poręką, które ma prowadzić według słów statutu swojego, następuje interesa:

a) Zakupno za prowizyę maszyn, narzędzi, surowców, i wszelakich towarów i produktów dla członków;

b) sprzedaż, rozsyłkę i umieszczanie dla rozsprzedaży w drodze komisu lub za prowizyę towarów i produktów, tudzież wyrobów fabrycznych lub rękodzielniczych członków i niecziłonków, jakoteż udzielanie zaliczek na takowe;

c) pośrednictwo w kupnie i sprzedaży papierów wartościowych — komisowo lub za prowizyę;

d) pośrednictwo w wyjednywaniu pożyczek na weksle i zastawy;

e) przyjmowanie pieniędzy na rachunek bieżący i na książeczki oszczędności, tudzież udzielanie kredytu w rachunku bieżącym;

f) inkasowanie i ściąganie zaległych należytości przez syndyka stowarzyszenia;

g) pośrednictwo w doprowadzaniu do skutku ugód pomiędzy dłużnikami i wierzycielami;

h) dostarczanie potrzebnych komukolwiek informacyj.

W prospekcie, rozrzuconym w szerokich kołach kupców, przemysłowców, adwokatów, lekarzy, wszelakiego rodzaju przedsiębiorców i t. d. zapewnia Dyrekcya, iż ma do rozporządzenia ,,ludzi energicznych i pewnych, którzy ustawicznie są w podróżach po całym kraju, znają niemal każdego kupca w Galicyi i na Bukowinie, i w ogóle we wszystkich interesach mogą udzielać dokładnych objaśnień i praktycznych wskazówek".

Wyobraźmy więc sobie liczną kompanię faktorów małomiasteczkowych, sprytnych, przebiegłych — zdolnych do wszystkiego, dla których nie ma skrupułów, gdy chodzi o pieniądze, zorganizowanych pod komendą sztabu adwokatów, hurtowników i negocyantów wyższego stopnia, którzy jako ,,Dyrekcya" i ,,Rada nadzorcza" tej szanownej spółki, rozpuszczą polipowe ramiona po całym kraju...

I takim to brudnym celom ma służyć szczytna, szlachetna idea asocyacyi w imię solidarności i wzajemności!

Ha! — cóż robić; nie w naszej jest mocy przeszkodzić tego rodzaju prostytucyi prawa. Osłonięta w formy legalne, protokołowana i akredytowana, może ona bezkarnie plenić się i bujać. Jedyna skuteczna droga do obrony społeczeństwa przed złemi skutkami działalności lichwiarzy i faktorów, zorganizowanych w takie stowarzyszenia, byłoby mnożenie i rozwijanie spółek handlowych i przemysłowych uczciwych, obywatelskim duchem natchnionych! Gdy na roli nikt nie sieje, rozpleniają się na niej chwasty. Rzućmy w nią jednak ziarno silne i zdrowe, to wyrośnie z niego plon pożyteczny. Nie zostawiajmyż pola odłogiem, nie ustępujmy go samochcąc lichym żywiołom, które ze wszystkiego, czego dotkną się swoją brudną ręką, woń i barwę ścierają. Orzmy i siejmy, jeżeli chcemy mieć żniwo!

Ze sprawozdań
stowarzyszeń związkowych za rok 1891.

III. Towarzystwo zaliczkowe w Gorlicach — zar. z nieograniczoną poręką należy do rzędu naszych instytucyj udziałowych najpiękniej rozwiniętych i potężnie rozwijających się dalej. Rozpoczęło ono swą czynność 3. stycznia 1871 przystąpieniem 57 członków, z kwotą deklarowanych udziałów 3.200 zł. W sprawozdaniu z czynności za rok 1890 t. j. rok dwudziesty od założenia instytucyi, podała Dyrekcya następującą charakterystykę jej działalności w pierwszych czasach istnienia:

„W roku, w którym założone zostało Towarzystwo zaliczkowe w Gorlicach, istniała tu tylko filia likwidowanego obecnie Banku włościańskiego — pole więc do pracy było wolne, ale i warunki o wiele trudniejsze. Nietylko że sama idea stowarzyszenia się celem wywalczenia sobie kredytu była społeczeństwu obcą, ale pewnym sferom wydawała się ona niebezpieczną — lecz co ważniejsza to to, że zdolność kredytowa we wszystkich prawie sferach ograniczała się do bardzo pierwotnych pojęć, i spoczywała na tradycyach, niemogących mieć zastosowania wobec koniecznych rygorów, jakiemi się posługiwać musiała każda nowa instytucya, oparta na gotówkowym, krótkotrwałym kredycie. Brak ludzi fachowych do kierowania i prowadzenia instytucyi takiej, jak stowarzyszenie kredytowe, niemożność ślepego naśladownictwa wzorów niemieckich — konieczność zastosowania się do warunków, zwyczajów i pojęć rodzimych — składały się na to, że musieliśmy instytucyę naginać do ludzi i okoliczności a zwolna ludzi przyzwyczajać do nowości, której wymaganiom się dziwiono i pogodzić się z niemi nie umiano.

„Jedno wszakże podnieść należy, że przez cały szereg lat 20. instytucya zajmowała stanowisko jakie jej naturą rzeczy było wskazane, t. j. że mieściła w sobie żywioły i warstwy wszystkie, i że względem wszystkich postępując jednakowo, zyskała sobie poparcie i zaufanie wszystkich warstw.

„Nie zaznaliśmy też żadnych zaburzeń, żadnych sporów, żadnych przesileń i żadnych co najważniejsza nadużyć. Ten prawidłowy ciąg rzeczy, dozwolił nam osiągnąć taki rozwój, jaki poniżej wykażemy cyframi, i to uznanie i znaczenie, jakiem się cieszymy między stowarzyszeniami wśród których zajmujemy poważne miejsce.

„Również chlubnie podnieść możemy, że stosunek nasz do instytucyj krajowych — stosunek, oparty na poważnych cyfrach — ani na chwilę nie uległ zmianie: owszem wzmocnił się, rozszerzył, i przyniósł tę korzyść, że stowarzyszenie nasze, jako zastępstwo austro-węgierskiego Banku, czerpie z tego źródła nietylko względnie najtańszy kredyt, ale cieszy się także pewnemi wyłącznemi korzyściami z tego tytułu".

Z końcem zaś roku 1891, dwudziestego pierwszego swojego istnienia liczyło Towarzystwo zaliczkowe w Gorlicach 947 członków z kwotą rzeczywiście wpłaconą na poczet udziałów 80.288 zł. 33 ct. Każdy członek ma przeto na udział wpłaconą kwotę przeciętną 84 zł. 77 ct. Tak wysoka stosunkowo, jak na

nasze zwyczaje, wpłata na udziały stanowi jedną właściwość Towarzystwa zaliczkowego w Gorlicach.

Drugą właściwością tego Towarzystwa jest niezwykle silny jego fundusz rezerwowy, który dochodzi do 25% kwoty udziałów — wynosi bowiem 20.700 zł.

Trzecią nareszcie właściwość Towarzystwa zaliczkowego w Gorlicach stanowi rzeczywiście bardzo mięszany skład grona jego członków — według przytoczonych powyżej słów Dyrekcyi, iż instytucya ta „mieści w sobie żywioły i warstwy wszystkie, i względem wszystkich postępując jednakowo, zyskała sobie poparcie i zaufanie wszystkich“. Wskazuje to statystyka członków, według której Towarzystwo zaliczkowe w Gorlicach liczyło z końcem r. 1891:

Rękodzielników i przemysłowców	143
Kupców i handlujących	204
Fabrykantów	11
Właścicieli większych posiadłości . . .	99
Włościan	298
Umysłowo pracujących	113
Kapitalistów i bez określonego zajęcia . .	28
Oficyalistów, sług, robotników i instytucyj .	51
Razem . .	947

Cyfry te dowodzą, iż Towarzystwo zaliczkowe w Gorlicach opanowało plac swój wszechstronnie i w zupełności.

Bilans za rok 1891 przedstawia się jak następuje:

Stan czynny:

Gotówka z d. 31. grudnia 1891. r.	6.431	zł.	92	ct.
Pożyczki na skrypta i weksle .	607.893	„	50	„
Odsetki naprzód zapłacone od reeskontu weksli na r. 1892 .	335	„	11	„
Odsetki należne od skryptów i weksli po koniec r. 1891. . .	1.300	„	—	„
Wartość inwentarza . . .	489	„	30	„
Wartość realności	12.273	„	73	„
Efekta własne	11 505	„	51	„
Rachunek różnych (czynny) . .	3.626	„	13	„
Rachuuek lokacyj	5.000	„	—	„
Rachunek wartości egzekwowanych	1.099	„	—	„
Koszta procesowe	168	„	01	„
Razem .	650.122	zł.	21	ct.

Stan bierny:

Udziały	80.288	zł.	33	ct.
Wkładki na rachunek bieżący .	376.039	„	33	„
Wierzyciele	150 140	„	85	„
Odsetki pobrane w r. 1891 na 1892	5.809	„	73	„
Odsetki należne od wkładek za 1891.	804	„	20	„
Rachunek różnych (bierny) . .	758	„	61	„
Fundusz rezerwowy . . .	20.700	„	—	„
Rachunek incassa	8.603	„	28	„
Czysty zysk za rok 1891 . .	6.977	„	88	„
Razem .	650.122	zł.	21	ct.

Obrót ogólny za rok 1891 wynosił:

W rubryce przychodu . . .	4,096.361·54	zł.
„ rozchodu . . .	4,089.929·62	„
Gotówka w kasie 31. grudnia 1891	6.431·92	„
Ogólny obrót w 1891 r. . . .	8.192.723·08	zł.
Ogólny obrót w 1890 r. . . .	6,564.416·22	„
Więcej w 1891 r. o . .	1,628.306·86	zł.

Prezesem Towarzystwa jest p. Władysław Płocki, wiceprezem dr. Józef Radomyski; w skład Rady nadzorczej wchodzą pp. Barzykowski Stanisław, Kozierowski Gustaw, Słowikowski Alojzy, Skrochowski Feliks, Aleksandrowicz Jakób, dr. Skrochowski Ignacy i Wilusz Kazimierz; Dyrekcyę stanowią pp. Biechoński Wojciech, dr. Karol Neumann i Rogaski Walery; zastępcą członków Dyrekcyi jest dr. Czesław Śleczkowski.

IV. Towarzystwo zaliczkowe w Dąbrowie — zarejestrowane z nieograniczoną poręką, należy również do rozwiniętych silnie, a co do ilości członków, do najliczniejszych stowarzyszeń. Liczy ono bowiem 2.533 członków, przeważnie włościan — lecz tem różni się od innych włościańskich spółek, iż wykazuje bardzo wysoką wpłatę na udziały. Zwyczajnie bywa w takich stowarzyszeniach inaczej... W Towarzystwie zaliczkowem w Dąbrowie wynoszą mianowicie wpłaty na udziały 72% deklarowanej sumy, gdyż z kwoty deklarowanej 98.760 zł. do końca r. 1891 wpłacili członkówie rzeczywiście 71.372 zł. prócz kwoty 21.528 zł. wpłaconej na fundusz rezerwowy.

Dyrektor Towarzystwa zaliczkowego w Dąbrowie, p. Ludwik Zakrzewski w następujący sposób streścił jego dzieje na ostatniem walnem zgromadzeniu członków:

„Towarzystwo nasze zawiązał ś. p. Maryan Sroczyński, pierwszy prezes tutejszej Rady powiatowej w roku 1870. Pierwszym dyrektorem zaś był ś. p. Władysław Domaradzki, ówczesny notaryusz tutejszy; kierował on sprawami Towarzystwa do roku 1873.

„Następnie od roku 1873 do r. 1888 blisko lat 16 zostawało Towarzystwo nasze pod kierownictwem nieodżałowanej pamięci Adolfa Kukiela. Zaś pod kierownictwem p. Jana Rogalińskiego zostawało Towarzystwo od r. 1888 do r. 1891 lat trzy.

„Przez 21 lat istnienia przewinęło się przez nasze Towarzystwo 4.252 członków z ruchem ogólnym w udziałach 257.832 zł.

„Towarzystwo nasze dostarczyło w tymże czasie dogodnego miejsca dla umieszczenia oszczędności 2.200 osobom lub innym zakładom, z ruchem we wkładkach 5,030.288 zł.

„Udzielono zaś w tym samym czasie 5.500 po-

życzek prawie wyłącznie rolnikom włościańskim, a cały ruch tych pożyczek wynosił 3,241.379 zł.

„W celu skuteczniejszego zwalczania lichwy, Towarzystwo nasze powołało do życia drugi zakład, mianowicie od 10 lat dobrze rozwijające się „Towarzystwo szewców w Dąbrowie".

„Towarzystwo nasze powołało również do życia kilka włościańskich spółek rolniczych, z których największa w Deblinie.

„Wreszcie Towarzystwo nasze umożliwiło parcelacyę obszarom dworskim, które też przy naszej pomocy 3 folwarki rozparcelowały.

„Śmiało rzec możemy, że zakład nasz stał się ważnym i dodatnim czynnikiem gospodarczym w powiecie.

„To też pomimo niezadowolonych, potrafiło Towarzystwo nasze zaskarbić sobie uznanie u ludzi poważnych — nietylko w powiecie, ale i daleko po za jego granicami.

„Jako przedstawiciel obecnej Dyrekcyi oświadczam, że nie myślimy wcale z utartej drogi poprzedników schodzić, ani też w sposobie zawiadywania sprawami Towarzystwa, jakiekolwiek zasadnicze zmiany czynić".

Treść i ton tego przemówienia świadczą, iż Dyrekcya Towarzystwa zaliczkowego w Dąbrowie pewną jest zaufania u ogółu członków.

Bilans za rok 1891 przedstawia się jak następuje:

Stan czynny:

Pożyczki na skrypta i weksle .	300.191	zł. 53	ct.
Odsetki należne (zaległe) . .	5.632	„ 69	„
Odsetki na rok 1892 wypłacone .	28	„ 33	„
Koszta prawne	1.063	„ 34	„
Rachunek Banku krajowego . .	35.859	„ 80	„
Lokacya	191	„ —	„
Realność Towarzystwa . . .	8.125	„ —	„
Gotówka 31. grudnia 1891 . .	3.824	„ 94	„
Razem . .	354.916	zł. 63	ct.

Stan bierny:

Udziały	71.372	zł. 32	ct.
Wierzyciele	248.736	„ 28	„
Odsetki na rok 1892 pobrane .	2.481	„ —	„
Odsetki należne za r. 1891 od wkładek	5.821	„ 39	„
Fundusz rezerwowy . . .	21.528	„ 22	„
Zysk za rok 1891	4.717	„ 42	„
Koszta administracyi . . .	260	„ —	„
Razem . .	354.916	zł. 63	ct.

W skład zarządu Towarzystwa wchodzą: ks. kan. Ludwik Kozik jako prezes, dr. Antoni Zaręba jako wiceprezes, p. Bolesław Szczerbiński jako sekretarz, a wreszcie pp. ks. Józef Pabijan, Franciszek Ozimek, Wojciech Curyło, hr. Józef Męciński, Franciszek Gaszyński i Antoni Fibich, jako członkowie Rady nadzorczej; Dyrekcyę stanowią pp. Ludwik Zakrzewski i Konstanty Michniewski, są zaś ich zastępcami pp. Włodzimierz Sroczyński i Mikołaj Zagórski.

Ruch stowarzyszeń.

Zmiany w rejestrach stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Dziennik urzędowy ogłasza w miesiącu maju b. r. następujące zmiany w rejestrach stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Nowe stowarzyszenia:

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych nowozawiązane stowarzyszenie pod firmą „Towarzystwo garbarzy w Uhnowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką" wpisano, i przy tej tej firmie uwidoczniono, że:

1. stowarzyszenie pod powyższą firmą zawiązało się na podstawie statutu z dnia 26. stycznia 1892;

2. siedzibą Towarzystwa jest miasteczko Uhnów, w powiecie Rawskim;

3. przedmiotem przedsiębiorstwa jest podniesienie i rozwijanie połączonemi siłami garbarstwa w Uhnowie, ażeby członkom stowarzyszenia przysparzać coraz więcej korzyści z tego przemysłu;

4. czas trwania stowarzyszenia jest nieograniczony;

5. członkami dyrekcyi wybrani zostali na walnem zgromadzeniu dnia 26. stycznia 1892:

a) Benedykt Kornel 2 im. Kałużniacki, aptekarz, jako dyrektor,

b) Daniel Łysiak, właściciel realności, jako kasyer,

c) Aleksander Celewicz, nauczyciel, jako kontrolor czyli rachmistrz,

zaś ich zastępcami:

d) Jan Flisowski i

e) Leon Szczetyna, właściciele realności, tudzież

f) Jakób Kozak, ajent Towarzystwa asekuracyjnego „Phönix" — wszyscy w Uhnowie stale zamieszkali;

6. jeden udział wynosi 10 zł.;

7. odpowiedzialność członków za zobowiązania stowarzyszenia jest ograniczoną, a w szczególności odpowiada każdy członek w pierwszym rzędzie swoim udziałem, a następnie do dziesięciokrotnej kwoty deklarowanego udziału;

8. publiczne ogłoszenia od towarzystwa ogłaszane będą okólnikami i plakatami;

9. podpis Towarzystwa w ten sposób będzie uskutecznianym, że pod firmą Towarzystwa członkowie Dyrekcyi podpisują swoje nazwiska;

10. podpis wtedy tylko wobec osób trzecich obo-

wiązuje prawnie Towarzystwo, jeżeli wszyscy trzej członkowie Dyrekcyi, lub ich zastępcy podpiszą.

(Uchwała z dnia 9. kwietnia 1892. l. 13.657).

C. k. sąd obwodowy zawiadamia, iż w dniu 26. marca 1892 wpisał do rejestru dla firm stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych że:

1. na podstawie statutu dato Milówka 21. lutego 1892 zawiązało się stowarzyszenie z siedzibą w Milówce pod firmą: „Towarzystwo handlowe w Milówce, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, którego celem jest:

a) zajmowanie się w obrębie powiatu sądowego w Milówce hurtownym i drobiazgowym handlem solą;

b) zakładać w rozmaitych okolicach powiatu na własny lub obcy rachunek sklepy z towarami mieszanemi i trudnić się zaopatrywaniem istniejących sklepów w towary;

c) załatwiać komisowo lub na własny rachunek kupno i sprzedaż wyrobów przemysłu miejscowego, tudzież materyałów, maszyn, warsztatów, narzędzi i przyborów użytecznych w przemyśle, wreszcie:

d) kupować i sprzedawać również komisowo lub na własny rachunek narzędzia i maszyny rolnicze, nasiona i nawozy sztuczne, a ewentualnie także płody rolne i leśne i inwentarz żywy;

2. że czas trwania Towarzystwa jest nieograniczony;

3. że w skład Dyrekcyi wchodzą dr. Roman Grabowski, Maryan Quirini i ks. Andrzej Woźny, wszyscy w Milówce zamieszkali;

4. że zawiadomienia od Towarzystwa ogłaszane będą okólnikami i plakatami, które o ile pochodzić będą od Dyrekcyi przynajmniej przez dwóch jej członków, zaś o ile pochodzić będą od Rady nadzorczej przez prezesa i sekretarza pod napisem Rada nadzorcza Towarzystwa handlowego w Milówce, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką podpisywane będą, zaś wobec osób trzecich podpis wtedy tylko zobowiązujo prawnie Towarzystwo, jeżeli wszyscy trzej członkowie Dyrekcyi lub ich zastępcy go podpiszą;

że za zobowiązania Towarzystwa odpowiadać będą członkowie stowarzyszenia swoimi udziałami i po nad takowe dwukrotną wysokością deklarowanych udziałów.

(Uchwała z dnia 23. kwietnia 1892. l. 2.360).

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na skutek prośby de praes 14. kwietnia 1892 l. 3.481 Towarzystwa produkcyjnego i handlowego w Łańcucie, wpisanie na dniu dzisiejszym do rejestru handlowego dla spółek zarobkowych i gospodarczych firmy: „Towarzystwo produkcyjne i handlowe w Łańcucie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“, na podstawie statutu przez walne zgromadzenie stowarzyszenia na dniu 26. marca 1892 uchwalonego z następującym oznajmieniem:

1. Statut Towarzystwa nosi datę: Łańcut, dnia 26. marca 1892.

2. Siedzibą Towarzystwa jest miasto Łańcut.

3. Czas trwania przedsiębiorstwa jest nieograniczony.

4. Celem Towarzystwa jest:

a) produkcya i sprzedaż płócien, oraz wszelkich wyrobów tkackich;

b) produkcya i sprzedaż sukna, oraz wszelkich wyrobów sukienniczych;

c) sprzedaż skór szewskich, rymarskich i kuśnierskich;

d) handel solą hurtowny i drobiazgowy;

e) zakładanie w rozmaitych okolicach powiatu na własny lub obcy rachunek sklepów z towarami mięszanemi, i trudnienie się zaopatrywaniem istniejących sklepów w towary po cenach hurtownych;

f) załatwianie kupna i sprzedaży komisowo lub na własny rachunek wyrobów przemysłu miejscowego, tudzież materyałów, maszyn, warsztatów, narzędzi przyborów użytecznych w przemyśle;

g) kupno i sprzedaż komisowo lub na własny rachunek narzędzi i maszyn rolniczych, nasion i nawozów sztucznych, a ewentualnie także płodów rolnych, leśnych i inwentarza żywego.

5. Publiczne ogłoszenia od Towarzystwa ogłaszane będą okólnikami i plakatami.

6. Dyrekcya z siedzibą w Łańcucie składa się z 3 członków, a to: dyrektora kasyera, kontrolora i tychże zastępców.

7. Dyrekcya zastępuje Towarzystwo na zewnątrz tak wobec sądu jak i we wszelkich innych stosunkach.

8. Podpis Towarzystwa w ten sposób będzie uskuteczniony, że pod firmą Towarzystwa członkowie Dyrekcyi podpisują swoje nazwiska.

Podpis tylko wtedy wobec osób trzecich obowiązuje prawnie Towarzystwo, jeżeli wszyscy trzej członkowie Dyrekcyi lub ich zastępcy podpiszą.

9. W skład Dyrekcyi wybrani zostali na przeciąg trzech lat:

a) ks. Emil Zauderer, proboszcz w Łańcucie, dyrektorem, który będzie podpisywał firmę następnie: ks. Emil Zauderer;

b) Jakób Krzan, obywatel w Łańcucie, kasyerem, który będzie podpisywał swem nazwiskiem: Krzan;

c) Ludwik Pusz, obywatel w Łańcucie, kontrolorem, który będzie podpisywał firmę następnie: L. Pusz;

d) Teofil Fleszar, dyrektor fabryki rosolisów w Łańcucie, zastępcą dyrektora, który będzie podpisywał firmę swem nazwiskiem: Fleszar;

e) Gabryel Bałuciński, kupiec i organista w Łańcucie, zastępcą kasyera, który będzie podpisywał firmę swem nazwiskiem Bałuciński;

f) Alojzy Rużek, administrator dóbr w Krzemienicy,

zastępcą kontrolora, który będzie podpisywał firmę następnie: A. Rużek.

(Uchwała z dnia 28. kwietnia 1892 l 3.841).

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach uwiadamia, że wskutek tut. sąd. uchwały z dnia 16. kwietnia 1892 l. 2.054 wpisaną została z dnia 25. kwietnia 1892 na podstawie statutu z daty Bołszowce dnia 10 kwietnia 1892 do rejestru spółek zarobkowych i gospodarczych firma: „Bank zaliczkowy w Bołszowcach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest dostarczanie członkom swoim na umiarkowany procent gotowych pieniędzy, potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie, rzemiośle, przemyśle lub handlu, zapomocą wspólnego kredytu wszystkich członków.

Dyrekcya składa się z trzech dyrektorów, w której skład wchodzą:

a) Romuald Limanowski,

b) Leonard Daszyński,

c) Aba Reiss — wszyscy trzej w Bołszowcach zamieszkali.

Oprócz tego wybrani będą trzej zastępcy dyrektorów.

Wszelkie ogłoszenia i zawiadomienia w sprawach stowarzyszenia wychodzić będą pod firmą stowarzyszenia i będą podpisywane przynajmniej przez dwóch członków Dyrekcyi.

Zaproszenia na ogólne zgromadzenia jeśli nie pochodzą od Dyrekcyi, podpisuje prezes i sekretarz Rady nadzorczej pod napisem: „Rada nadzorcza Banku zaliczkowego w Bołszowcach, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką, N. N. prezes, N. N. sekretarz“.

Publiczne ogłoszenia od stowarzyszenia umieszczane będą w jednym z dzienników krajowych.

Pełny udział każdego członka ustanawia się najmniej na 25 zł, może jednak każdego czasu za uchwałą ogólnego zgromadzenia być zmienionym.

Udział ten może być wpłaconym albo w całości zaraz po przystąpieniu, lub uzupełnionym wkładkami miesięcznymi przynajmniej po 50 ct.

Członkowie stowarzyszenia obowiązani są za wypełnienie wszelkich przez stowarzyszenie przyjętych zobowiązań, o ile majątek stowarzyszenia w funduszu rezerwowym i udziałach nie wystarczy, odpowiadać w wysokości czterokrotnej deklarowanego udziału.

(Uchwała z dnia 30. kwietnia 1892. l. 2.298).

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Sanoku ogłasza, iż dnia 17. marca 1892 wpisaną została do rejestru handlowego dla firm stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych firma „Spółkowa Kasa oszczędności i pożyczek w Wesołej“.

(Uchwała z dnia 26. marca 1892. l. 1.663).

Samborski c. k. sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, że w rejestrze stowarzyszeń wpisał firmę; „Spar- und Creditverein zu Skole, registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung“, po polsku: „Towarzystwo oszczędności i kredytu w Skolem“, stowarzysrenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“.

Przedmiotem przedsiębiorstwa polegającego na statucie z dnia 27. lutego 1892 jest prowadzenie interesu kredytowego celem dostarczenia członkom Towarzystwa potrzebnych środków pieniężnych za pomocą wspólnego kredytu, tudzież dania im sposobności do sfruktyfikowania ich kapitałów.

Czas trwania jest nieograniczony.

Dyrekcyę stanowią: Leib Grünfeld, właściciel realności, i Maurycy Sokal, urzędnik prywatny, w Skolem zamieszkali.

Podpisywanie firmy nastąpi w ten sposób, iż pod wydrukowaną lub przez kogokolwiekbądź napisaną firmą w języku polskim lub niemieckim, obaj dyrektorowie lub jeden z dyrektorów i prokurant, Benias Kluger, położą swoje własnoręczne podpisy.

Wysokość jednego udziału wynosi 50 zł. zaraz, lub przynajmniej w 10 ratach po 5 zł. wpłacić się mające.

Każdy z członków odpowiada swoimi udziałami, jako też ewentualnymi w myśl §. 41. statutu dopisać się mającymi udziałami w zysku, a nadto jeszcze dalszą kwotą 250 zł.

(Uchwała z dnia 31. marca 1892. l. 13.786).

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi zarządził na dniu dzisiejszym pisanie do rejestru spółek zarobkowych i gospodarczych, na podstawie statutu z dnia 6. kwietnia 1892 nowozawiązanej spółki: „Towarzystwo kredytowe i oszczędności, zarejestrowane stowarzyszenie z ograniczoną poręką w Gwoźdźcu“ tej treści, że przedmiotem przedmiotem przedsiębiorstwa jest prowadzenie interesu kredytowego w celu dostarczania wyłącznie członkom gotowych pieniędzy, potrzebnych im do obrotu w handlu lub przemyśle, za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członkow — czas trwania tego stowarzyszenia nieoznaczony, a poręka do pięciokrotnej kwoty podpisanego przez członka udziału ograniczona, że na pierwszych członków Dyrekcyi zostali wybrani: Antoni Grzegorz Agopsowicz z Trofanówki, Jakób Agopsowicz z Nazurny, Josel Schnikler Dawida z Kułaczkowiec, Boruch Reiter z Chomiakówki i Izaak Sucher Grünberg z Gwoźdźca, którzy za Towarzystwo w ten sposób podpisywać będą, iż dwóch z nich swe podpisy pod firmą kłaść będą — w końcu, że wychodzące od Towarzystwa zawiadomienia przez publiczne plakaty mają być ogłaszane, lecz także przez zamieszczenie w dzienniku urzędowym „Gazeta Lwowska“ mogą być ogłaszane.

(Uchwała z dnia 23. kwietnia 1892. l. 5.031).

Zmiany w Dyrekcyi:

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie: „Towarzystwo Kasy zaliczkowej na powiat sądowy Szczerzecki, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“ uwidoczniono, iż na odbytem w dniu 28. lutego 1892 XXII. ogólnem zgromadzeniu członków tego stowarzyszenia Józef Ziegler, starszy nauczyciel w Szczercu, wybrany został zastępcą kasyera, w miejsce Michała Koreckiego.

(Uchwała z dnia 23. kwietnia 1892. l. 16.287).

C. k. sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, że poleca rejestrantowi handlowemu wpisanie do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie Towarzystwa kredytowego: „Oszczędność“ w Tłumaczu, stowarzyszenia zarejestowanego z nieograniczoną poręką, że na walnem zgromadzeniu członków na dniu 30. marca 1892 w Tłumaczu odbytem, wybrani zostali w skład Dyrekcyi na przeciąg lat trzech: ks. Ignacy Tychowicz w Bortnikach zamieszkały, jako kontrolor, Kazimierz Jasiński, jako kasyer, Michał Piotrowicz, jako zastępca dyrektora i Jan Czechowicz, jako zastępca kasyera, z tem, że trzej ostatni w Tłumaczu zamieszkali.

(Uchwała z dnia 14. kwietnia 1892. l. 5.699).

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Jaśle poleca wpisanie do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych przy firmie: „Towarzystwo zalickowe w Gorlicach, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“, że do Dyrekcyi tegoż Towarzystwa zaliczkowego przestał należeć dr. Czesław Sleczkowski, który był zastępcą dyrektora, i że trzecim dyrektorem wybrany został prokurzysta tegoż Towarzystwa Antoni Borowski, a to w miejsce Walentego Rogaskiego, który będzie zastępcą dyrektora.

(Uchwała z dnia 19. marca 1892. l. 1.340).

C. k. sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, że poleca prowadzącemu rejestra stowarzyszeń zarobkowych, ażeby przy firmie „Kasa zaliczkowa w Nadwórnie“, dotychczasowego członka Dyrekcyi, p. Andrzeja Zawadzkiego jako kontrolora ze składu Dyrekcyi wykreślił a natomiast wpisał, że na walnem zgromadzeniu dnia 25. marca 1892 odbytem, wybrany został p. Bronisław Chmurowicz, c. k. inspektor Rady szkolnej okręgowej, jako kontroler w skład Dyrekcyi.

(Uchwała z dnia 14. kwietnia 1891. l. 5.754).

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 30. marca 1892 wpisano do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie: „Towarzystwo zaliczkowe w Brzesku, spółka zarejestrowana z odpowiedzialnością nieograniczoną“, że na walnem zgromadzeniu w d. 9. marca 1892 odbytem, wybrani zostali w miejsce ustępującej Dyrekcyi, t. j. Romana Niwickiego, dr. Szymona Bernadzikowskiego, Władysława Siemieńskiego i Teodora Ganszera, ponownie Roman Niwicki dyrektorem-referentem, dr. Szymon Bernadzikowski dyrektorem — zaś Jan Götz młodszym dyrektorem i dr. Emil Wolniewicz zastępcą dyrektora, którzy firmę Towarzystwa w ten sposób podpisywać będą, że pod napisem lub stampilią wyciśniętą firmą „Towarzystwo zaliczkowe w Brzesku, spółka zarejestrowana z odpowiedzialnością nieograniczoną“ dwaj dyrektorowie lub też jeden z dyrektorów i zastępca dyrektora swoje podpisy położą.

(Uchwała z dnia 1. kwietnia 1892. l. 9.663).

C. k. sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości, że równocześnie zarządził wpis w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Stowarzyszenie oszczędności i pożyczek w Radomyślu“ w miejsce urzędujących dotąd na przeciąg trzechletni wybranych członków Dyrekcyi, a mianowicie Teofila Kurcweila dyrektora-kasyera, Władysława Zabłockiego dyrektora-kontrolora, obydwóch w Radomyślu zamieszkałych.

(Uchwała z dnia 28. kwietnia 1892. l. 7.908).

Samborski c. k. sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, że w rejestrze stowarzyszeń wpisano przy firmie „Towarzystwo zaliczkowe w Rudkach“, że na walnem zgromadzeniu członków odbytem dnia 24. stycznia 1892 wybrano Jana Paraszczaka, właściciela realności w Rudkach, kontrolorem, zaś Jana Krudnowskiego inżyniera Wydziału Rady powiatowej w Rudkach, zastępcą kontrolora.

(Uchwała z dnia 31. marca 1892. l. 4.048).

C. k. obwodowy jako handlowy w Nowym Sączu ogłasza, że dnia 2. kwietnia 1892 wpisał do rejestru spółek zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Stowarzyszenie pożyczkowe i gospodarcze „Wzajemna pomoc“ w Krynicy, zarejestrowane z nieograniczoną poręką“, iż na walnem zgromadzeniu w dniu 31. stycznia 1892 odbytem zatwierdzono ponowny wybór na dalszy czas ks. Ignacego Dańca na członka Dyrekcyi, zaś Antoniego Głowackiego na zastępcę członka Dyrekcyi tegoż stowarzyszenia.

(Uchwała z dnia 26. marca 1892. l. 1.155).

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 19. kwietnia 1892 wpisano do rejestru handlowego przy firmie „Towarzystwo powroźnicze w Radymnie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“, że uchwałami Rady nadzorczej i walnego zgromadzenia z dnia 13. lutego 1892 w miejsce członka dyrekcyi Marcina Popkiewicza, członkiem dyrekcyi Michała Gruszę jako magazyniera wybrano.

Uchwała z dnia 30. kwietnia 1892. l. 5.523).

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach uwiadamia, iż na zwyczajnem walnem zgromadzeniu „Kasy handlowej i przemysłowej w Przemyśla-

nach, stow. zarej. z ograniczoną poręką", dnia 15. marca 1892 odbytem Izrael Adler syn Süssmana członkiem dyrekcyi w miejsce ustępującego dyrektora Izraela Adlera seniora, dalej Izaak Mehlman zastępcą pierwszego dyrektora, Efroim Neuman zastępcą drugiego dyrektora, Izrael Jozef Schetz zastępcą kasyera, Izrael Ber zastępcą kontrolora i Józef Busker zastępcą sekretarza, na dalszy rok wybrani zostali.

(Uchwała z dnia 23. kwietnia 1892 l. 2.155).

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż w rejestrze handlowym dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Husiatynie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką" — po niemiecku: „Creditverein für Handel und Gewerbe in Husiatyn, registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung" zapisano, że na walnem zgromadzeniu dnia 31. marca 1892 odbytem członkami Dyrekcyi tego Towarzystwa wybrani zostali: Mojżesz Pohorylles jako dyrektor, Nathan Wechsler jako pierwszy zastępca dyrektora, Mojżesz Chaim Hofrichter jako drugi zastępca dyrektora i Salmen Birnbaum jako sekretarz, wszyscy w Husiatynie zamieszkali.

(Uchwała z dnia 16. kwietnia 1892 l. 5.128).

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu jako handlowy ogłasza, że na dniu 1. maja 1892 w rejestrze handlowym dla spółek zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Towarzystwo żyrowe i kredytowe w Przemyślu, stowarzyszenie z ograniczoną poręką" wpisano, że na dyrektorów wybrano powtórnie Zygmunta Münza i Dawida Löwenthala, zaś jako nowych dyrektorów wybrano Maurycego Schwarca aptekarza i Kalmana Dufta, zaś na zastępcę Henryka Godel, przemysłowców w Przemyślu.

(Uchwała z dnia 7. maja 1892 l. 6.108).

OGŁOSZENIA.

Biuro Związku utrzymuje na składzie wszystkie rodzaje ksiąg już oprawione i paginowane, i różnej wielkości, tak, że każde zamówienie będzie odtąd odwrotną pocztą załatwiane.

Na życzenie będą jak dotąd także wszystkie nieoprawione druki wysyłane natychmiast po otrzymaniu zamówień, i w tym celu przygotowano znaczny zapas tych nakładów.

Wszystkie druki zostały przejrzane i skorygowane, stosując się do uchwał walnych zgromadzeń i do życzeń stowarzyszeń związkowych.

Druki dla ksiąg pożyczek skryptowych zmienione są w ten sposób, że jedna stronica wystarcza dla dwóch dłużników.

Wszystkie księgi są w płótno oprawne, i zawierają po 300, 400 i 500 kartek; przy zamówieniach należy podać zatem ilość kartek.

Odmienne zamówienia co do oprawy lub ilości kartek będą pod kontrolą biura możliwie najstaranniej i najrychlej wykonane.

CENNIK.

20 arkuszy księgi likwidacyjnej . . .	1·30 zł.
„ „ głównej	1·60 „
„ „ pożyczek (skryptowych i wekslowych) . . .	—·90 „
„ „ wkładek oszczędności .	1·60 „
„ „ rejestru członków . .	1·20 „
„ „ kosztów procesowych .	—·80 „
„ wykazów umorzenia . . .	—·80 „
„ wszystkich inwentarzy . .	—·80 „
„ rocznych sprawozdań . . .	1·— „
„ rachunków miesięcznych . .	—·50 „
„ protokołów szkontr miesięcznych i rocznych	—·80 „
„ skryptów	—80 „

Do cen niżej podanych dolicza się za paginowanie lub foljowanie po 10 ct. za każdą setkę wytłoczonych numerów.

Oprawa księgi likwidacyjnej „ „ głównej „ „ pożyczek „ „ wkładek „ „ rejestru członków „ „ kosztów procesowych	do 400tu kartek 1·60 zł. nad 400ta kartek 1·80 zł.
„ „ wykazów umorzenia . .	—·70 zł.

Księga udziałowa wraz z oprawą płócienną	250	kartek	4·20 zł.
„ „ „ „ „	200	„	3·70 „
„ „ „ „ „	150	„	2·80 „
Księga kosztów administracyi wraz z oprawą pł.	100	„	1·70 „
„ „ „ „ „	150	„	2·30 „
„ „ „ „ „	200	„	3·— „
„ „ „ „ „	250	„	3·50 „
Księga wierzycieli wraz z oprawą płócienną	100	„	1·70 „
„ „ „ „ „	150	„	2·30 „
„ „ „ „ „	200	„	3·— „
„ „ „ „ „	250	„	3·50 „
„ reeskontu weksli wraz z oprawą . .			1·80 „
Terminarz polski wraz z oprawą płóc. .			3·— „
Indeks wraz z oprawą płócienną . .			1·35—1·90 „
„ „ „ „ . .			2·50—3·50 „

Księgi do kopiowania 500 kartek, paginowane z tyłu indeks 1·50 zł.

Księgi do kopiowania 1.000 kartek, paginowane z tyłu indeks 2·80 zł.

Wydawca i odpowiedzialny redaktor: **Teofil Merunowicz.** Z I. Związkowej Drukarni we Lwowie, hotel Żorża.